

μία καλή μαχαιριά κατά την κοιλιακήν χώραν, και ἴσως και ἄλλη, και ἄλλη, ἂν ὁ παθὼν δὲν ἐκράτει τὴν μάχαιραν, μὲ ὄλο τὸν φόβον του, τὸν ὁποῖον ἐξέφρασεν ἐξεταζόμενος, και δὲν κατέφθανον ἐξωθεν ἄλλοι.

Τὸ ἐγκλημα παρίσταται μᾶλλον ὡς φόνου ἀπόπειρα· ἀλλ' ὁ χρόνος ὅστις ταχέως, μετὰ 15 μόνον ἡμέρας ἐπούλωσε τὸ τραῦμα τοῦ παθόντος, ἐπούλωσεν, ὡς φαίνεται, και τὴν μνησικακίαν αὐτοῦ. Διὸ και αὐτὸς ἔτι ὁ παθὼν μετὰ τῶν δύο ἐτέρων μαρτύρων τῆς κατηγορίας ἐνδοιάζουσι σήμερον και τραυλίζουσι και προσποιούνται λήθην πάντων και μόνον μνήμην τοῦ ὅτι ἦτο μεθυσμένος· ὁ κατηγορούμενος, διὰ τὰ ἐλαφρύνουσι τὴν θέσιν του.

Πρόεδρος. Τί λές, ἦτο τάχα μεθυσμένος ὁ κατηγορούμενος;

Παθὼν. Βέβαια γιὰ τὰ με κτυπήθη, θὰ ἦτο εἰς εὐθυμίαν!

Πρόεδρος. Μιὰ φορά μόνον σ' ἐκτύπησε με τὸ μαχαίρι;

Παθὼν. "Ελαμε νὰ με χτυπήσῃ κι' ἄλλη φορά, ἀλλὰ δὲν θὰ ἤθελε νὰ με χτυπήσῃ κι' ἄλλη φορά!!

Εἰς ἐκ τῶν κυρίων ἐνόρκων διὰ τινος ἐρωτήσεώς του καταφθάνει ἀρωγὸς τῶν ἀμφιβόλου πίστεως καταθέσων τοῦ τρίτου μάρτυρος τῆς κατηγορίας, θέλων νὰ ὑποδείξῃ συγχρόνως μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν, ὅτι ἡδύνατο χεζιόλογα νὰ ἦτο μεθυσμένος· διατὶ τάχα αὐταὶ αἱ ἀμφιβολίαι;

Ὁ Εἰσαγγελεὺς. Κύριε ἐνόρκε, ὅ-αν μεθᾶτε, σὰς συμβουλεύω νὰ μὴ δίδεται μαχαιριχίς, διότι δὲν σώζεσθε.

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΑΛΑΜΩΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμααι, 31 Μαΐου

Και τὸ ἐνταῦθα κακούργοδικεῖον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ 2 φθίνοντος Μαΐου. Πρόεδρος τῶν συνέδρων εἶνε ὁ κ. Εὐθ. Καρακάλας, εἰσαγγελεὺς δὲ ὁ κ. Ἀνδρέας Γαλιά-

τσης· ἀμφότεροι οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐκπληροῦσι εὐορκώτατα και λίαν φιλοπόνως τὸ καθήκον των, μετὰ δὲ τῶν κκ. Μιάνθου γραμματέως και Δελητᾶ ἀντεिताγγελεως, ὑπαλλήλων φιλοπονωτάτων και χρηστοτάτων, ἀπατελοῦσι τοὺς τέσσαρας τροχοὺς, ἐφ' ὧν ἀκόπως σύρεται τὸ δικαστικὸν ἄρμα ἐν τῇ πόλει μας. Ἡ φυσιογνωμία τῶν πλειοτέρων ἐκ τῶν κυρίων ἐνόρκων ἀνακαλεῖ τὸν ἀρχαῖον ἐκεῖνον Ῥωμαῖον, τὸν περιφανῆ Κιγκινάτον, ὅστις ἀπὸ τοῦ γεωργικοῦ ἀρότρου ἐκλήθη ἡνίοχος δικτατορικοῦ ἄρματος. Ἡ ἐπαναληφθεῖσα ὅμως μίμησις τοῦ ἀρχαίου παραδείγματος τοσάκις ἀπέτυχε· πλὴν ἐν τῇ παρουσίᾳ συνῶδου, οὐδὲν ἐφάνη εἰσέτι σύμπτωμα τοιαύτης ἀποτυχίας, πνεῦμα δὲ δικαιοσύνης φαίνεται διέπον τὰς ἐτυμουργίας τῶν κκ. ἐνόρκων, ἄλλως τε τὸ παράδειγμα τῶν τοῦ Νκυπλίου ἐνόρκων, και ἡ τολμηρά, ὄση και δικαία, τοῦ εἰσαγγελεως διαγωγῆ, οὐκ ὀλίγον ἐπέδρασε πρὸς σωφρονισμόν τῶν πρὸς ἀπεμπώλησιν τῆς δικαιοσύνης ἐπιρρεπεστέρων.

Τὸ πινάκιον τοῦ κακούργοδικεῖου τούτου γέμει πλείστων εἰδεχθῶν και στυγερῶν πράξεων, οἷον φόνον, ἀναιρέσεων, τραυμάτων θανατηφόρων, ἀπαγωγῶν, βιασμῶν, κλοπῶν, ἐμπρησμῶν κλπ. μετὰξὺ δὲ τῶν ἄλλων ὑπάρχει ἡ νόμῃ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν συντρόφων τῆς και *Διγαμία* τις, ἐγκλημα σπάνιον καθόσον ἐνθυμοῦμαι εἰς τὰ δικαστικά χρονικά τοῦ κακούργοδικεῖου τούτου. Ὁ δράσας ταύτην, Λάκων τὴν πατρίδα, ἐφάνη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἀκολουθούμενος ὑπὸ δύο νυμφῶν, δύο παπάδων και δύο κουμπάρων ἀντεκδικούντων τὴν νομὴ ὄτητα τῶν παρ' ἑαυτῶν τελεσθέντων γάμων, ὧν ὁ μὲν εἰς ἐτελέσθη ἐν Φιλιπποπόλει, ὁ δ' ἕτερος ἐν τινι χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Γηθείου. Τὸ θέμα εἶχε τι τὴν κωμικὸν τῶν ὄντων ἐν τῇ ὁμολογουμένῃ αὐτοῦ σοφιστικῇ, ἡ δὲ διεκδικησις τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τῶν δύο ἐκεῖνων νυμφῶν τῶν παπάδων και τῶν παρανύμφων, ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν αὐτοῦ κωμικότητα, εἶδεν χώραν εἰς

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 496)

Μοὶ ἀνετέθη ἡ φροντίς περὶ τῆς εὐτυχίας σας· ὦ! νὰ καταστήσω ὑμᾶς εὐτυχεῖ, πόσον γλυκεῖα εἶνε ἡ ἐκπλήρωσις τοιούτου καθήκοντος! Και πόσον εὐρίσκω αὐτὴν εὐκατόρθωτον!

Ἀναμφιβόλως δὲν θὰ λησμονήσητε αὐτόν· ἀλλὰ θὰ κατορθώσω, ἐλπίζω, νὰ κατευνάσω τὰς λύπας σας· θὰ ἰδῆτε, θὰ ἰδῆτε. "Επειτα δὲ, θὰ ὑπάρχῃ πλησίον ὑμῶν τὸ τέκνον ὑμῶν, θὰ μοὶ βοηθήσῃ νὰ σὰς παραγορήσω. Ὁ ἀνεύρητε πᾶσαν τὴν τρυφερότητα, ὅλον τὸν ἔρωτα ἐκεῖνου, ὅστις δὲν ὑπάρχει πλέον, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅστις δὲν θὰ ζήσῃ ἢ χάριν ὑμῶν.

Μὲ ἀκούετε, δὲν μ' ἀκούετε Λουκία!

Ἡ νεαρὰ γυνὴ προσέβλεπε πάντοτε μετὰ προσηλώσεως και ἀκίνητος.

Ἐξηκολούθησεν:

— Ὁ ἀνεύρητε τὸ πένθος τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ ἐν ἔτος, δύο ἔτη, ἐὰν ἐπιθυμῆτε.

Ὅταν δὲ ὁ χρόνος κατευνάσῃ ὀλίγον τὴν θλίψιν, ὅπως ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὰς προστατεύω, νὰ σὰς καταστήσω εὐτυχεῖ, θὰ σὰς δώσω τὸ ὄνομά μου· δευτέρα τις μαρκησία Σαμαράνδ θὰ γίνῃ βαρόνη δεσιμαίτζ. "Ὀ! Ν' ἀνήκωμεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον! Ὁ ἀνεύρητε ἡ ἀξίεραστος γυνὴ μου, ἡ και προσφιλεῖς σύντροφος τοῦ βίου μου. Τὸ τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ μου δὲν θὰ ἦναι ὄρφανόν, θὰ ἀνεύρητε ἕνα πατέρα!

Ἄμα ἐνθαρρυνθῆτε περὶ τῆς τύχης, περὶ τοῦ μέλλοντος ὑμῶν, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνου, τὸν ὁποῖον θὰ κλαύσωμεν ὁμοῦ, ἱκανοποιηθεῖσα, εὐτυχεῖ; θὰ καταπέμψῃ ἐφ' ἡμῶν οὐρανόθεν τὰ ἡδύτερα μειδιάματά της.

Διατὶ ν' ἀμφιβάλλωμεν; Διατὶ νὰ μὴ πιστεύσωμεν εἰς τὴν εὐτυχίαν, εἰς τὰς ἐπιγεῖους εὐδαιμονίας; Ἐὰν ὑπάρχωσι ζοφεραὶ ἡμέραι ἐν τῷ βίῳ, ὑπάρχουσι και ἡμέραι φωτός. Ὁ κερανὸς ἐπέσκηψεν, ἡ καταιγὶς παρέρχεται και ἐπανέρχεται ἡ γαλήνη. Οὐχί, ὡς μὴ ἀμφιβάλλωμεν, διότι τὸ ἀμφιβάλλειν εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ· πιστεύσωμεν ἀπειναντίας εἰς τὰς χαράς, αἵτινες ἔρχονται μετὰ τὰ δάκρυα, και στρέψωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν πρὸς τὴν ἐλπίδα!... Ἀμφότεροι εἴμεθα νέοι· μέλλον ἀκτινοβόλον,

τὸν ἐμβριθὴ παρατηρητὴν εἰς μυρίας ἀπελπιστικὰς σκέψεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκογενείας, ἣν τὸ εἰδεχθὲς τοῦτο ἔγκλημα ἐκ βάρων διασαλεύει. Καίτοι ὅμως τὸ ἔγκλημα ἀπεδείχθη, ὁ κατηγορούμενος ἐκπύρην κατὰ τύπους ἄθως, διότι ἡ ἀπαιτουμένη ἔγγραφος ἄδεια δὲν ὑπῆρχε, καθόσον ὁ ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος Φιλιατρῶν κερύσοκωπῶν ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου δὲν κατεχώρισε τὴν ἐπίσημον πράξιν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ ἐπισκοπικοῦ γραφείου. Φεῦ! οἷος ὁ κληρὸς καὶ οἷα ἡ ἀτέλεια τῆς δικαιοσύνης.

Χθὲς στουγερώτατον καὶ ἀνοσιώτατον ἐπίσης ἐδικάζετο ἔγκλημα. Ἀδελφοκτονία! ἀδελφὸς ἀπέκτεινεν ἀδελφὸν διὰ το χαμερπέδες, τὸ ταπεινὸν συμφέρον. Ὀνομάζεται Ἰω. Γκρίτζαλης ἐκ Κυπαρισσίας τῆς κοινῶς λεγομένης Ἀρκαδίας. Ἦλθεν εἰς ἔριδα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, συνεπίκουρον δ' ἔχων ἀνεψιὸν του τινὰ καὶ ἕτερον ἀδελφὸν του ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ὁ μὲν εἰς διὰ τῆς ράβδου, ὁ ἕτερος διὰ τῆς μαχαίρας καὶ οὗτος διὰ πιστολίου, ἐφόνευσαν τὸν δυστυχεῖ ἀδελφόν· ὁ κατηγορούμενος ἠθέλησε νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὸ πιστόλιον δι' οὗ ἐφόνευθη ὁ ἀδελφός του, ἦτο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ του, ὅπερ περὶ ἐνεκεν τῆς εἰς χεῖρα συμπλοκῆς ἐφόνευτεν αὐτόν, ἀλλ' ἡ θέσις τῆς πληγῆς ἦτο τοιαύτη, τόσαι δὲ περιστάσεις ἄλλαι ὑπεστήριζον τὴν ἐνοχὴν τοῦ κατηγορουμένου, ὥστε μετὰ εὐγλωτον ὀμιλίαν τοῦ εἰσαγγελέως κ. Γαλλιᾶτσου, ἐκπύρην ὁ κατηγορούμενος ἐνοχὸς ἀνακρίσεως δικασθεὶς εἰς δεκαετὴ εἰρκτήν.

Θέμις.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 30/2 Ἰουλίου 1883.

Ἐντὸς τοῦ κικεῶνος τῶν ποικίλων εἰδήσεων, ἃς ὁ τηλέ-

ὑπερήφανον διανοίγεται πρὸ ἡμῶν μετὰ τῶν εὐρέων ἀκτινοβολούντων ὀρίζοντων αὐτοῦ!

Βεβαίως ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ ὁ κ. βαρόνος Δεσμαιζ ὤρμιλει τῇ νύμφῃ του διὰ παραδόξου τρόπου. Ἐὰν εἶχε ποίαν τινα ἱκανότητα, λεπτότητα, τὴν πανουργίαν τοῦ πνεύματος, ἀπεναντίας ἐστερεῖτο πάσης ἀβροφροσύνης, δὲν ἠσθάνετο ὅτι ὑπῆρχε τι τὸ ἀτοπον, τὸ ἐμπνέον μάλιστα ἀποστροφῆν εἰς τὸ λεκτικὸν αὐτοῦ. Ἐνθαρρυνθεὶς ὑπὸ τῆς σιωπῆς τῆς Λουκίας, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ἀκρωμένη αὐτοῦ μετὰ προσοχῆς, εἶχε πωλήσει τὴν ἀγχιθότητα του ἡσύχως μέχρι τέλους, ὡς τὸ φυσικώτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου.

Ἡ Λουκία τὸν εἶχεν ἀκούσει, ὡς ἀκούει τις κροτον μακρυσμένον, ἀδιάκριτον, τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ ἐξηγήσῃ· μόνον ὁ ἦχος τῆς φωνῆς ἐπληττε τὰ διαφράγματα τῶν περιθωμωμένων ὠτων αὐτῆς· ἐν τῇ ταραχῇ τοῦ ἐγκεφάλου τῆς, ἐξ οὗ ἡ σκέψις ἀρίπτατο, δὲν ἠδυνήθη αὐτὴ βεβαίως νὰ καταλάβῃ τὴν ἐννοίαν τῶν λόγων τοῦ Λέοντος.

Αὐτὸς δὲν ἐβλεπε τὴν συστολὴν τῶν χαρακ. χριστικῶν τῆς νεαρᾶς γυναικός, τῶν χειλέων τῆς, τὴν παράδοξον κίνησιν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς, τὴν ἀποπλάνησιν τοῦ βλέμματός τῆς· οὐδὲν ἐβλεπε, περὶ οὐδενὸς ἀμφέβαλλεν. Ἐμενευ αὐτὴ σιωπηλῇ, ἀτενίζουσα αὐτόν πάντοτε· εἶχεν ἀφίσει αὐτόν νὰ ὀμιλήσῃ, δὲν διέκοψεν αὐτόν οὐδὲ διὰ μιᾶς λέξεως· ἐπεδοκίμαζεν αὐτόν λοιπόν; Συγκατετιθετο; Ἀλλὰ τίς οἶδεν, ἴσως αὐτὴ ἠγάπα αὐτόν! Διατί ὅχι; Ἦτο ὠραῖος, κομψο-

γραφος κατὰ στιγμὴν ἀπὸ πόλου εἰς πόλον καὶ ἀπὸ ἡπείρου εἰς ἡπείρον καὶ ἀπὸ χώρας εἰς χώρας διασπείρων, μεταξὺ μιᾶς ἀποβάσεως τῶν Γάλλων εἰς τὸ Τονκίνον καὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ συναλλάγματος, μεταξὺ τοῦ κρυολογήματος ἐνὸς πρίγγηπος καὶ τῆς ἀφίξεως ἐνὸς οἰουδήποτε ὑπουργοῦ, πολλάκις δὲν εὐρίσκει δύο στίχων τόπον ἢ ἀγγελία τοῦ θανάτου ἐνὸς ἀνδρός, οὔτινος ὁ βίος· ἀν δὲν ἐστεφανώθῃ ὑπὸ τῆς πολυπατάγου εὐκλείας δὲν ὑπῆρξεν δι' αὐτὸ ἦττον ἡρωϊκὸς καὶ ἄξιος τοῦ στεφάνου. Διὰ τοῦτο εἰ καὶ βραδέως δὲν διστάζω νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὸν θάνατον, τοῦ Ἀλβέρτου Μαρίου, ἐπισυμβάντα αὐτὴν τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ Γαριβᾶλδου.

Μετὰ ἐν ἀκριβῶς ἔτος ὁ στρατιώτης ἠκολούθησε τὸν στρατηγὸν του εἰς τὸν τάφον. Ὑπῆρξεν ὁ Μάριος στρατιώτης τῆς σπάθης, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἥρωος, καὶ ὅταν οἱ ἀγῶνες οἱ ἐθνικοὶ ἔλαβον τέρμα ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ξίφη ἀπεθεθίσαν καὶ πάλιν ἐν τοῖς κλοσεῖς, ὁ Μάριος ἀνέλαβε τὴν γραφίδα καὶ ἠγωνίσθη δι' αὐτῆς τὸν κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς του.

Ἦτο ὁ ἀρχισυντάκτης καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ρώμῃ ἐκδιδομένου «Δεσμοῦ τῆς Δημοκρατίας» κυρίου ὄργάνου τοῦ μεγάλου δημοκρατικοῦ κόμματος, οὔτινος ἠγεῖτο ὁ Γαριβᾶλδης.

Φιλόσοφος καὶ καλλιτέχνης ἤριστευε μετὰ τῶν διαπρεπεστέρων δημοσιογράφων τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ ὄνομά του ὑπῆρξε πάντοτε διὰ τοῦς δημοκρατικοῦς Ἰταλοῦς ἐγγυον τιμιότητος, αὐταπαρνήσεως καὶ ἐθελουσίας ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν, ἃς καθ' ἅπαντα τὸν βίον του ὑπερήσπισε διὰ παντός ὄπλου. Ἐκλεγείς ποτε βουλευτὴς παρητήθη μὴ θελήσας νὰ ὀμώσῃ πίστιν εἰς τὸν βασιλέα.—Ἐἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνδρες τῆς μεγάλης ἐπαναστατικῆς γενεᾶς, οὔτινες ἤδη παρέρχονται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Ἐν Ἰταλίᾳ ἀπομένουσιν ἔτι τινὲς, καὶ ἡ φωνὴ τούτων καὶ τὸ πνεῦμα τῶν θανόντων, σώζουσιν

πρεπῆς, διακεκριμένους, ὡς ὁ ἀδελφός του, καὶ νεώτερος τοῦ μαρκησίου, ὁμοίαζε δὲ κατὰ πολὺ μὲ αὐτόν. Ἐνθυμεῖτο δὲ ὅτι ἡ Λουκία κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ συζύγου τῆς προσέβλεπεν αὐτῷ τρυφερῶς καὶ ἐμειδία ἠδέως.

Εἶχεν ἤδη ὀρμήσει, διὰ τί νὰ κρατηθῇ; Ἡ στάσις τῆς Λουκίας δὲν ἐφαίνετο ἐπιτάττουσα αὐτῷ νὰ τολμήσῃ τὰ πάντα; Λησμονῶν πάσαν συστολήν, γενόμενος ἀκόμη περισσότερο αὐθάδης, διωλίσθη ἐκ τῆς ἐδρας του καὶ εὐρέθη γονυπετῆς πρὸ τῆς νεαρᾶς γυναικός.

— Ἀγαπητὴ Λουκία! ἀγαπητὴ Λουκία! εἶπε μετὰ τρεμοῦσης φωνῆς, ἥτις ἐμελε, κατὰ τὴν ἰδέαν του, νὰ παραγάγῃ θαυμάσιον ἀποτέλεσμα.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἀφῆκε νὰ διαφύγῃ εἰς ἀναστεναγμὸς.

Ἦν ἡ ἀπάντησις οὗτος. Πόσα πράγματα δὲν περιεκλείοντο ἐν τῷ ἀναστεναγμῷ τούτῳ!

Ἐνγκαλισθὴ τὴν Λουκίαν καὶ περιέσφιγγεν αὐτήν.

Ἡ κεφαλὴ τῆς Λουκίας, συνεσταλαμένη, βαρεῖα, ἐκλινε πρὸς αὐτόν.

Ἦπατάτο οὗτος εἰσέτι, βεβαίως ἀμβλυωπῶν ὁ ἄθλιος.

Ἡ κεφαλὴ τῆς νεαρᾶς γυναικός ἐκλινε περισσότερο. Οὗτος δὲ ὕψωσε τὴν ἑαυτοῦ, μακύνων τὸν λαϊμόν. Ἡ μετάξι-νός μέλαινα κόμη τῆς εὐθύπευσε τὸ μέτωπόν του. Ἦσθάνετο ὅτι διέδραμε τὸ μέτωπόν του χλιαρὰ πνοή. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσπινθηροβόλησαν, τὸ βλέμμα ἐξήστραψε, μειδίαμα δὲ

ἔτι καὶ μεγαλύνουσι τὴν Ἰταλίαν παρ' ἡμῖν παρῆλθον ὄλοι, ὄλοι καὶ τὸ πνεῦμα ἔτι τῶν γιγάντων ἐκείνων μᾶς ἐγκατέλειπεν, ὡσεὶ αἰῶνες ληθάργου μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν ἐπῆλθον.

Νόστιμα νέα ἐκ Ρώμης. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα παταγωγῆς ἐκλογικὸς ἀγὼν ἔλαβε χώραν ἐν μιᾷ τῶν περιφερειῶν τῆς Ρώμης, καθ' ὃν ἀντίπαλοι παρετάσσοντο ἀπ' ἐνός, ὁ συντηρητικὸς πρίγκηψ Colonna, ὅστις ὅμως ἔλαβε τὰς ψήφους καὶ τῶν φιλελευθέρων, διότι ἂν ἄλλο, εἶναι τίμιος, ἀπ' ἐτέρου δὲ ὁ δευτέρος υἱὸς τοῦ Γαριβιάδου Ριτσιώτης—κύριος τοῦ μεγάλου πατρικοῦ τοῦ ὀνόματος—ὑπέψη. Οὗτος οὗτος τοῦ κόμματος τοῦ Κοκκαπιέλλερ, τοῦ ἀχρείου καὶ γελοιωδεστάτου δημαγωγοῦ τῶν τριόδων τῆς Ρώμης, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἔγραφο ἡμῖν. Οὗτος εἰσπηδήσας, Κύριος οἶδε πῶς ἐν τῷ ἰταλικῷ κοινοβουλίῳ, ἐπειράτο καὶ σύντροφον παρ' ἑαυτῷ νὰ προσλάβῃται τὸν θιασώτην του Ριτσιώτην. Ἀλλ' ἡ ἐκλογή ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ Κολόννα. Ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὁ Κοκκαπιέλλερ, τὸ αἶσχος τῆς ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας, προσέβαλε τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐξερράγη ἐπὶ τέλους εἰς ὕβρεις ἐναντίον πάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ προέδρου κ. Φαρίνη· ὑπῆρξε πρωτότυπος ἡ σκηνή· οἱ βουλευταὶ ἀπεσύρθησαν πάντες ἐγκαταλείποντες τὸν χυδαῖον ρήτορα βῶντα ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Εἴτα ἡ ἐκλογή Κολόννα ἐπιδοκιμάσθη παμφίψει καὶ ὁ Κοκκαπιέλλερ ἀγανακτῶν ἔδωκε τὴν παραίτησίν του! . . . ἥτις πάραυτα ἐγένετο ἀποδεκτὴ, τῶν βουλευτῶν μὴ πιστευόντων εἰς τοιαύτην εὐτυχίαν.

Τοῦτο εἶναι τὸ μεγαλύτερον νέον τῆς ἡμέρας· τῶρ ὁ Κοκκαπιέλλερ, ὁ ὅποιος εἶναι καταδικασμένος εἰς 42 μηνῶν φυλάκισιν δι' ὕβρεις καὶ συκοφαντίας ἐναντίον ἀξιοσεβάστων προσώπων, θά συληθῆ καὶ ἀπὸ τῆς φυλακῆς του ἴσως νέαν τινὰ κωμωδίαν διοργανίσῃ διὰ τοῦ κατωτέρου ρωμαϊκοῦ ὄχλου, ὅστις πιστεύει εἰς αὐτόν. **Α. Γ. Η.**

σατανικῶς ἐπεφάνη ἐπὶ τῶν χειλέων του. Κατέρριπτε τὸ προσωπεῖον.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς μαρκησίας ῥίπτοντες τὴν φλόγα τῶν ἐπὶ τῶν τοῦ βαρόνου ἐφάνοντο ὡς μεγεθυμένοι ἔτι.

— Λουκία, σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀγαπῶ, ἀνέραξέ μετ' ἐμαυτοῦς ἐξάψεως.

Καὶ συσφίγγων αὐτὴν περισσότερον ἐπέθετο ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς φίλημα.

Ἐκείνη ἐρρίφθη ὀπίσω ἐκβαλοῦσα ὀξεῖαν κρυγὴν, ὡσεὶ ἠσθὰ εἰς ἐγκαυσιν ἢ δῆγμα· ἔπειτα ἀποσπασμένη δι' ἰσχυρᾶς κινήσεως ἀπὸ τῶν βραχιόνων του, ἠνωρθώθη δι' ἐνός σκιρτήματος, φρίττουσα, πελιδνὴ, λάμψεις ἐκπέμπουσα διὰ τοῦ φρικαλέου, τρομεροῦ βλέμματός της.

Ὁρθὸς πρὸ αὐτῆς, ἔκπληκτος, ἀνήσυχος, ὁ βαρόνος τὴν παρεστῆρει διαπορῶν τί ἄρα γε τοῦτο ἐστῆμινε. Δὲν κατέλαμβανεν ἀκόμη, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πύρινον τοῦτο βλέμμα, ὅπερ ἐγκατελίμπανεν αὐτόν, ὅπερ προσήλοτο ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἦν ὡς αἰχμὴ ἤλου εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ἠσθάνετο ἑαυτὸν τεταρχυμένον, στενοχωρημένον. Ἠρξάτο τρέμων, φοβούμενος. Προαισθανόμενος βίαιαν τινὰ σκηνὴν, ἠνωρθώθη θρασύς, ἔτοιμος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν θύελλαν.

Ἄλλως δὲ τί εἶχε νὰ φοβῆθῃ; Ἡ δυστυχὴς αὐτὴ, ἥτις οὐδένα εἶχεν ἐν Γαλλίᾳ, ἔκ τὴν προσπατεύσῃ καὶ τὴν ὑπερσπίσῃ, ἥτις δὲν ἐγνώριζε μάλιστα τὴν γαλλικὴν γλώσσαν, δὲν ἦτο ὀλοσχερῶς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του; Ἀσθενῆς,

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΠΑΝΤΟΥ

Ἐνθυμεῖσθε τὴν πρό τιμος χρόνου ἐν τῷ ἐνταῦθα κακουργοδικεῖῳ καταδίκῃν ἰταλοῦ τινος ὀνομαζομένου Πασκουάλε, καταγγεληθέντις ἐπὶ πλαστογραφίῃσι γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τινος Γερανεά, ὑποδείξαντος αὐτὸν εἰς τὴν τράπεζαν, ἵνα λάβῃ τὴν εἰς τοὺς καταγγέλλοντας τὰς πλαστογραφίας τῶν γραμματίων τῆς ἀμοιβὴν τῶν 100 χιλ. φράγκων;

Τοιοῦτόν τι συνέβη καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν παραδόξων ἐν Ἀμερικῇ δηλ. μετ' τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖ Πασκουάλε καὶ Γερανεάς ἠνώθησαν ἀποτελέσαντες ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τὸν κ. Ἰωάνθαν Σμίθ, ὅστις αὐτὸς ἑαυτὸν κατήγγειλεν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς τραπεζῆς ἐπὶ πλαστογραφίῃσι τῶν γραμματίων τῆς διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἐκ δικησίων χιλιάδων φράγκων ἀμοιβὴν. Ἐννοεῖται ὅτι μετ' τὸ ἴδιο ἀμάξι μετ' τὸ ὅποιον ἐπῆγε νὰ πλερωθῇ ἀπὸ τὴν τράπεζαν, μετ' τὸ ἴδιο ὠδηγήθη καὶ εἰς τὰς φυλακὰς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Τί τὸν μέλει ὅμως; Ἀφοῦ ἔβγη ἀπὸ τὴν φυλακὴν θάχῃ 200,000 φράγκα περιουσίαν.

Οἱ ἐν τῷ «Salon» τῶν Παρισίων ἐκθέται εἰκόνων δὲν θά δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ μεταχειρίζονται τὰ πολυτελῆ πλαίσια, διότι παρετηρήθη ὅτι ταῦτα προσελκύουσι τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν περισσότερον ἢ αἱ εἰκόνες αὐταί. Ὁ Charivari ἀναφέρων τὸ γεγονός, προτείνει ὅπως ἐφαρμοσθῇ ἀνάλογος διάταξις καὶ ἐπὶ τῶν τοιαυτῶν τῶν κυριῶν, αἵτινες κατ' αὐτὸν δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ πολυτελεῖς κορνίζαι περικαλύπτουσαι σκελετὸν ὅστις λέγεται γυνή. Συμφωνοῦμεν.

Ἐν Ναυπλίῳ συλλαμβάνονται οἱ ἔνορκοι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως διότι ἠθώωσαν κατηγορούμενον προφανῶς ἔνοχον.

μεμονωμένη, ὑπ' οὐδενὸς γνωρίζομένη, τί ἠδύνατο; Οὐδέν. Ἄ! τῶρ ὅτε δὲν ὑπῆρχε πλέον ὁ εὐαπάτητος ἀδελφός του, δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ συγκρατῆ ἑαυτὸν ἐνώπιον τῆς νύμφης του, καταβεβλημένης ὑπὸ τῆς δυστυχίας, ἠδύνατο νὰ κρατῆ ὑψιλὰ τὴν κεφαλὴν, νὰ τῇ καταδειξῇ ὅτι ὤφειλε νὰ ὑποστῇ τὴν κυριαρχίαν ἐνὸς δεσπότη.

Τῷ ὄντι δὲ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐφαίνετο τοιοῦτος οἷος ἦτο· εἶχε πραγματικῶς καταβιάσει τὸ προσωπεῖον καὶ ρίπει μακρὰν τὸν ψευδῆ κόσμον τοῦ κωμωδοῦ.

Ἀφοῦ πρὸς στιγμὴν ἔστη ἀκίνητος, ἡ μαρκησία ἐποίησε βῆμα πρὸς τὰ πρόσω, ἔπειτα δεύτερον, ὕστερον τρίτον, πλησιάσασα βραδέως τὸν βαρόνον. Φθάσασα πλησίον αὐτοῦ καὶ σχεδὸν ψύσασα ἀνέλαβε τὴν ἀκίνησίαν της· ἀλλὰ σκιερὰ λάμψεις διηυλικῶνον τὸ βλέμμα της, αἵτινες παρήρχοντο μετὰ παραδόξων ἀντανακλάσεων. Αἴφνης ἤγειρε τὰς χεῖρας ὑπεράνω τῶν ὤμων τοῦ βαρόνου καὶ βιαίως, μετ' ἀγρίας ἐνεργείας, ἀπώθησεν αὐτὸν πάσῃ δυνάμει ῥίπτουσα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ φωνῆς στρηνιώσεως τὴν λέξιν ταύτην δις ἐπαναληφθεῖσαν:

— Ἄθλιε! ἄθλιε!

Ἐν μέσῳ τῆς τριμερᾶς ταύτης ἀνατροπῆς τῶν διανοητικῶν τῆς δυνάμεων, ὡσεὶ, πρὶν ἢ σβεσθῇ ἡ τελευταία λάμψις τοῦ λογικοῦ της, εἶχε παράσχει εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῆς τὴν ἰσχυρὰν ταύτην ὑπερφυσικὴν δυνάμιν, τὴν δευτέραν ὀρασίαν, ἥτις ἐστὶν ἐν τῶν θαυμασιῶν τοῦ μαγνητισμοῦ, αὐτὴ

Ἐν τὴν Ἀμερικὴν ὅμως δὲν τὰ ξεύρουν αὐτά. Μόλις τὸ δικαστήριον τῆς Βοστώνης ἠθώωσε ἕνα δικηγόρον ὀνόματι Duches, ὅστις εἶχε διαπράξει δολοφονίαν τινὰ λίαν αἰματηράν, τὸ παριστάμενον πλῆθος συλλαβὸν τοὺς ἐνόρκους ἐξῆλθε μετ' αὐτῶν τῆς πόλεως... καὶ τοὺς ἀπηγγόνισεν! Ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἤθελε νὰ ἐφαρμοσῇ τὴν μέθοδον ταύτην τῶν ἀμερικανῶν πρὸ πολλοῦ ἤθελεν ὑπάρχει ἑλλειψίς σαπουνοῦ καὶ σχοινοῦ.

Καὶ τί δὲν κάνουν αὐτοὶ οἱ ἀμερικανοὶ διὰ ν' ἀναγγεῖλουν ἕνα πρᾶγμα! Ἴδου τί ἔγραψε μία ἐφημερίς τῆς Νέας Ὑόρκης μετὰ τὴν κηδείαν ἑνὸς ἀμερικανοῦ.

«Ὅλοι ὅσοι ἔλαβαν προσκλητήρια ἵν' ἀκολουθήσωσι τὴν κηδείαν τοῦ πολυκλαύστου Β... θὰ παρετήρησαν βέβαια τοὺς κομψοὺς χαρακτῆρας τῶν 4 στιγμῶν δι' ὧν ἦσαν τυπωμένα ταῦτα. Καὶ αὐτοὶ οἱ χαρακτῆρες εὐρίσκονται εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Δ...»

Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κατωτέρω ὄλοις τοῖς ὑποψηφίοις δημάρχους Ἀθηνῶν, πιπτείνοντες ὅτι θὰ τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει ἂν βγοῦν δῆμαρχοι. Εἰς τοὺς Παρισίους ἐσκέφθησαν ἐπειδὴ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰ ἐνοίκια γίνονται ἀκριβώτερα, ὅπως δαπάναις τοῦ δήμου ἐπὶ οἰκοπέδων ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν κτισθῶσιν οἰκίαι ἀξίας 500,000 φρ. καλύψωσι δὲ τὰς δαπάνας βάζοντες εἰς λαχεῖον αὐτάς τὰς οἰκίας· θὰ ὑποχρεωθῶσι δὲ οἱ κερδίσοντες αὐτάς νὰ τὰς ἐνοικιάζωσιν ἐπὶ 99 ἔτη εἰς τὸ δέκατον τοῦ ὅσον τὰς ἐνοικιάζουσιν οἱ λοιποὶ ἰδιοκτῆται. Λαμπρὰ καὶ ἐφαρμοστέον.

Ἐν Ἀμερικῇ συνέστη ἑταιρία κατὰ τῆς πολυτελείας. Ἡ ἑταιρία διχρήθη εἰς τμήματα, ἕκαστον δὲ τῶν τμημάτων

εἶχεν ἀναγνώσει ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βρόνου τὰς μυχαιτάτας σκέψεις του.

Ὁ Λέων ἀνέμενε ἐπιτιμήσεις, λόγους ἀγανακτήσεως, οἰονόηποτε κολαφισμὸν. Οὐδὲν τοιοῦτον συνέβη. Ἡ ἐκρηξις ἐγένετο. Ἡ Λουκία ἀπεκάλεσε αὐτὸν ἀτιμον. Τοῦτο ἦτο τὸ πᾶν.

Ἀπεμακρύνθη ἡρεμος, πάντοτε εὐχαρις, ἀφίνουσα τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν εὐχαρίστῳ ταλαντεύσει.

Τὸ βλέμμα τῆς αἴφνης κατεπραῦνθη· οὐδὲν ὑπῆρχεν ἄγριον, ἢ φλοῦξ ἐσθῆσθη, ἐπανήλθε δὲ ἡ ἀπεριγραπτος ἐκφρασις τῆς χαυνότητος καὶ τῆς θλίψεως.

Παρτήρει περὶ ἐαυτὴν ὄλως ἐκπληκτος ὡς περιεργος· ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἀνεγνώριζε πλέον ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ αἰθούσῃ, ἐν ἣ τὸσαῦτα ἡδέα φιλήματα ἀντηλλάσσοντο, τὰ ἀντικείμενα τὰ ὅποια ἦσαν εἰς αὐτὴν οἰκεία.

Δὲν προσεῖχεν εἰς τὸν Λέοντα, ὅστις ἐκπληκτος ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ δωματίου, ἐξήταζεν αὐτὴν μετὰ τινος δυσαρέστου ἀνησυχίας, ἴσως μάλιστα δὲν ἔβλεπεν αὐτὴν αὐτόν. Οἶμοι! δὲν ἐνθυμεῖτο πλέον αὐτὴν ὅ,τι εἶχε συμβῆ.

Ἐστῆριξεν ἰσχυρῶς τὰς δύο χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς.

— «ὦ! εἶπε.

Διὰ βήματος ἀνησύχου, πυρετώδους περιήλθε πολλάκις τὸν καιρὸν ἐπιφωνοῦσα κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ὦ! ὦ! ὦ! ἔλεγέ-

τούτων ἀνέλαβε τὴν κατάργησιν ἑνὸς εἴδους πολυτελείας. Π. χ. τὸ Α' τμήμα θὰ ἐργάζεται ὅπως καταργηθῶσι τὰ χειρόκτια, τὸ Β' ὅπως καταργηθῶσι τὰ καπέλλα κτλ. Φαντασθῆτε τώρα τὰς ἀστείας σκηνας αἱ ὅποια θὰ λυμβάνωσι χώραν ἂν ἐν ἡ πλείοτερα τμήματα κατορθώσουν ὅ,τι θέλουν· τὰ δὲ λοιπὰ δὲν τὰ καταφέρουν. Θὰ βλέπετε μίαν κυρίαν φοροῦσαν λαμπρὰν μεταξωτὴν ἐσθῆτα, ὠραῖο καπελλάκι ἀνθρώρον, ὡς ἐκεῖνο τῆς βασιλίσσης· τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰρωνίκα τῆς τύχης! δὲν θὰ φορῇ γάντια τοῦ μογάλου ἐργοστασίου Σωβέν· ἐπειτα θὰ βλέπετε ἄλλην χωρὶς καπέλλο καὶ ὄλα αὐτὰ τὰ παρατρέγδα, τὰ ὅποια δὲν θὰ εὐχαριστοῦν πολὺ τὰ ἀγαπητὰ γυναικάρια.

Εἰς τινὰ μικρὰν πόλιν τῆς Ἀμερικῆς παριστάνετο πρὸ τίνος καιροῦ ὁ Ἐργάνης, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ εἶχον μεγάλην σχέσιν πρὸς τοὺς τῶν Ὀλυμπίων, καὶ δι' αὐτὸ οἱ θεαταὶ σπᾶσαντες τὰ σακυνιά καὶ ἀρπάξαντες τὰ δοξάρια τῶν βιολιῶν τῆς ὀρχήστρας τοῦ, ἔπαιζαν παρὰ μίαν τεσσαράκοντα, ἕως ὅτου παρεμβᾶσα ἡ Ἀστυνομία ἐκώλυσε τὴν περαιτέρω κακοποιήσιν τῶν ἠθοποιῶν.

Τὸ γεγονός τοῦτο μᾶς ἐνθυμίζει ἀστυνομικὴν τινὰ διάταξιν ἐκδοθεῖσαν πρὸς τὸν Νιυπλίω, ἧτις εἰδοποιεῖ τοὺς πολίτας ὅτι ἂν ὁ παριστάνων ἰταλὸς ταχυδακτυλουργὸς ἤθελεν ἀποτύχει, ἤθελε συλληφθῆναι ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐπειδὴ εἶχε τὴν ατυχίαν αὐτὴν ὁ κακόμοιρος συνελήφθη καὶ ἐμεινεν 24 ὥρας φυλακισμένος, ἕως ὅτου δηλ. τὸ ἔμαθε ὁ ἐκεῖ πρόξενος.

Περιεόμενον νὰ ἴδωμεν ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον ἐφαρμοζόμενον κατὰ τοῦ βρυτόνου, κοντράλτας, ὄξυφώνου κλ. τῆς Φαβορίτας καὶ τοῦ Φάουστ.

Νὰ καὶ πληροφορίας περὶ τῆς παγκλαστίτιδος. Ὁ ἀνα-

τις ὅτι ἐγυμνάζετο εἰς τὰς βαθεῖας φωνὰς τῆς μουσικῆς κλίμακος.

Ἔσθη ἐνώπιον τοῦ παραθύρου τὸ ὅποῖον ἤνοιξε μεθ' ἑρμῆς. Βόρειος ἄνεμος, ὄξυς, πεπηγὸς, εἰσώρμησεν εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν αὐτῶν πενήθιμος· προέκυψεν αὐτῇ ἐπιστηρίζουσα τὰς ἀβράς χεῖρας τῆς ἐπὶ τῆς κιγκλίδος. Ὁ ἄνεμος ἐκυμάτιζε τὴν λεπτὴν κόμην τῆς καὶ κατέστρεψε τὴν ἀρμονίαν τῆς κοσμήσεως αὐτῆς.

Εὐθὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς προσηλώσασα εἰς τοὺς ὑψηλοτάτους κλάδους μεγίστης πτελέας ἀνέκραξεν :

— «Α! ἄ! ἰδοὺ αὐτὸ, τὸ μαῦρον πτηνόν, ἰδοὺ αὐτὸ, ἰδοὺ αὐτὸ.

Ὁ βρόνος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ φρικίασιν. Διηυθύνθη ἐλαφρῶς πρὸς τὸ παράθυρον καὶ ἐτοποθετήθη ὀπισθεν τῆς νεαρᾶς γυναικός. Θέλων νὰ ἴδῃ, ἠκολούθησε τὴν διεύθυνσιν τῶν ὀρθοκλινῶν τῆς Λουκίας, ἀλλ' οὐδὲν εἶδεν.

— «ὦ! τὸ ἄσχημον μαῦρον πτηνόν! ὑπέλαβε.

Καὶ μιμουμένη τὸν κρωγμὸν τοῦ κόρακος καὶ τῆς κορώνης ἤρξατο κρωγάζουσα διὰ φωνῆς βραχυνῆς :

— Κοάκ, κοάκ, κοάκ!

Ἀνετριχίασε καταληφθεῖσα ὑπὸ ῥίγους.

— Βρρρ... «ὦ! κάμνει πολὺ κρύο, πολὺ κρύο, δὲν θὰ δυνηθῶ σήμερον νὰ περιβληθῶ τὴν λευκὴν ἐσθῆτά μου, ἵνα μεταβῶ καὶ συλλέξω ἄνθη.

Πρὸς στιγμὴν ἀνεζήτησεν ἐν τῷ μνημονικῇ τῆς.